

ת"פ 67104/01 - מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו, שאול אלוביץ, איריס אלוביץ, ארנון מוזס

בתי משפט

ת"פ 67104-01-20 בית המשפט המחויז ירושלים

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עוזד שחט
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

1. בנימין נתניהו
2. שאול אלוביץ'
3. איריס אלוביץ'
4. ארנון מוזס

הנאשמים

החלטה

1. בפנינו שתי בקשות של ההגנה. האחת נוגעת לראיונות שנערכו לעד אילן ישועה (להלן - העד), ולמורים שהוצגו לעד במהלכם. השנייה, נוגעת לוחמים שנתפסו מתוך מכשיר הטלפון של העד.

2. תחילת נידרש לנושא הראיונות.

מן החומר שבפנינו עולה, כי לעד אכן נערכו, כתענת ההגנה, מספר ראיונות נרחבים, בהם הוצגו לו חומרי חקירה לא מעטים שלא הוצגו במהלך חקירותיו במשטרתו. מן החומר עולה גם כי הוצגו לעד בראיונות שאלות בנושאים עובדיתיים שונים. ככל שהדברים אמרוים בחומרם שהוצגו, עולה מטענות הצדדים, כי מדובר בחומר חקירה המצויים בתיק. במצב זה, ככל שמדובר במוצרים שהם קבילים ורלוונטיים להליך, העובדה שהוצגו במהלך הראיונות אינה גורעת מן היכולת להציגם כראיה במהלך זה.

אשר לטענה בדבר חריגה מהותית של הדברים שעלו בראיונות במסגרת הودיעות שנמסרו בחקירהו של העד, הרי שבשלב זה, לא יוכל לקבוע כי טענה זו מובוסת על תשתיית המצביעה על פגיעהVIC ביכולתם של הנאשמים, או מי מהם להתגונן, העשויה להוכיח מתן צוויי ביחס לתוכן השאלות שיזנו לעד או ביחס לתוכן תשובהו. בהקשר זה, ישיסוד לטענת המאשימה, כי כאשר מדובר בתיקים רחבי היקף, בבית המשפט נקטו בהקשר זה גישה גמישה, תוך שהשאלה האם נגרמה פגעה להגנת הנאשמים, הושארה לא אחת לסיווגו של ההליך. אף ישיסוד לטענה, כי נוכח היקףם של תיקים מסוג זה, עשויים לעלות בשלב הראיונות חומריים שלא נדונו בשלב החקירה. מן ההחלטה שהוצאה עליה, כי

עמוד 1

במקרים שונים, הדבר לא מנע התייחסות לדברים בשלב העדויות במשפט. דברים אלה מתאימים לקרה הנוכחי, בו מדובר בהליך רחוב היקף ומורכב, בו שלב החקירה של העד נמשך על פני מספר רב של חקירות, בהיקף כולל של 1400 עמודים ויותר. למען הסר ספק יובהר, כי אין בכך כדי לגרוע מזכותה של ההגנה לעורר, בהקשרים נקודתיים, טענה כי עניין זה או אחר העולה בעדותו של העד הוא עניין מהותי, אשר לא עליה בחקירותיו של העד, והעלאתו במשפט עלולה לפגוע פגיעה מהותית בהגנה. מאליו מובן כי איןנו מחווים דעה אודות טענה כאמור, ככל שתעלתה.

3. אשר לנושא החומר שנטפסו מתוך מכשיר הטלפון של העד. הטענה המרכזית של ההגנה היא כי בהקשר זה לא הוצאו צוים כנדרש בדיון, ועל כן אין לקבל את החומר האמורים כראיה. מן החומר שבפנינו עולה, כי בהקשר זה הוצא צו, המתיחס לתיק שנחקר על ידי רשות ערך, להבדיל מן התיק שבפנינו ("תיק 4000"). גם אם נניח לצורך הדיון, שפרט נטען זה מצביע על פגם, אין בכך כדי לבסס את טענות ההגנה. ניתן להתרשם, בשלב זה, כי העד מסר את החומרם בהסכמה ואף ביוזמתו. אין חולק, כי העד לא נחקר בשום שלב באזהרה. ניתן להבין גם, כי העד היה מזאג. מעודתו בפנינו עליה גם, כי הסכמה זו עומדת בעינה גם עתה. אין תשתיית או טענה כי העד חזר בו מן ההסכמה בשלב כלשהו. במצב דברים זה, קשה לאתגר בשלב זה פגיעה בפרטיו של העד, אשר על מנת למנוע את הפגיעה בה, נקבעה הדרישה החוקית המתנה את החיפוש בקיומו של צו.

בנסיבות אלה, אפילו נניח כי היה צורך במתן צו מיוחד לצורך המתברר בפנינו; וכי אי מתן צו כאמור ביחס לעד עשוי להקים בסיס ל佗רה של פסילה פסיקתית של ראייה, בדומה لما שנקבע בעניין "יששכרוב", אין בשלב זה בסיס לקבע כי נגרמה פגיעה מהותית בזכות, העשויה להצדיק את פסילת הראייה.

4. התוצאה היא, כי בכפוף לכל האמור לעיל, הבקשות נדחות.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת
עוודד שחם, שופט
משה בר-עם,
שופט